

POSTANOWIENIE

28 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

na posiedzeniu niejawnym 28 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. W. i R. W.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 15 czerwca 2023 r., I ACa 641/22,

1. umarza postępowanie kasacyjne;
2. oddala wniosek pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. o wzajemne zniesienie kosztów między stronami;
3. wniosek pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. o zwrot uiszczonej opłaty sądowej przekazuje do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie;
4. zasądza od pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz powodów A. W. i R. W. 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia pozwanemu Bank spółce akcyjnej w W. do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Pozwany wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 15 czerwca 2023 r., I ACa 641/22, zaskarżając go w całości.

W odpowiedzi powodowie wnieśli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Pismem z 23 lipca 2024 r. pozwany cofnął skargę kasacyjną, wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego, wzajemne zniesienie między stronami kosztów postępowania oraz zwrot opłaty sądowej od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalną czynnością procesową, stanowiącą realizację zasady dyspozycyjności. Wiąże ona sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (patrz np. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 października 2013 r., V CSK 444/12 oraz z dnia 20 października 2022 r., II CSKP 1786/22). Dlatego na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

Wniosek pozwanego o wzajemne zniesienie kosztów pomiędzy stronami podlegał oddaleniu (art. 100 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.), o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji. W punkcie 3 sentencji wniosek o zwrot opłaty uiszczonej od skargi kasacyjnej przekazano do rozpoznania, zgodnie z właściwością, Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie (art. 200 § 1¹ i 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i z art. 398²¹ k.p.c. oraz w zw. z art. 80a i art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - tekst jedn.: Dz.U. z 2024 r., poz. 959).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono w punkcie 4 sentencji na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3, art. 99 w zw. z art. 391 § 1 i 2 i art. 108 k.p.c. w zw. z art. 203 § 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. przy uwzględnieniu § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1935).

NM

[ms]